

Libellus iniuriarum procedit, etiam si pluries estimatur iniuria, quam habeatur in bonis, §. iniur. nu. 47.
Libellus quomodo fit formandus contra iudicem male iudicantem, q. 83. nu. 10.
Libellus sufficit, quod praesumptiuè concludat, q. 86. nu. 19.
Liber rationum in parte falsus, in totum praesumitur falsus, §. falsum, nu. 98.
Libertas ecclesiastica non laeditur per statutum laicorum habens in se naturalem, & civilem aequitatem, q. 77. nu. 37.
Licentia de capiendo, an durat in tempore successoris, q. 28. nu. 19. Et an expiet per mortem mandantis, ib. nu. 20.
Licentia extrahendi bladum durat per septem dies, q. 82. nu. 82. Et debet praecedere extractionem non subsequi, ibid. nu. 83.
Et an praedictum statutum liget forenses agricolas, quod ad suam partem, ib. nu. 84.
Ligans pro tortilegia homines, ne vxorem cognoscant, non punitur morte, q. 68. nu. 118.
Limitatio ad querelam, C. de fals. q. 51. nu. 1.
Limit. ad Auth. apud eloquentissimum, q. 26. nu. 14.
Limit. & annot. ad l. 1. C. de famos. lib. q. 68. nu. 63. & 67.
Lis contestata cum defuncto, quando tractat ad heredem, §. si q. 1. nu. 13.
Lis quando dicatur contestari, q. 45. nu. 57.
Litis contestatio est necessaria in Regno Neap. & de eius forma q. 45. nu. 2.
Litis contestatio, an requiratur de iure canonico, quando proceditur per inquisit. q. 44. nu. 3.
Ex *Claro.*
Litterae admittentibus condempnatos in contumaciam ad novas defensiones, §. fin. q. 64. nu. 12.
Ex *Additionibus.*
Litterae ad novas defenf. non conceduntur in pœnis pecuniarijs per Sen. Mediol. q. 94. nu. 38.
Litterae praedictae an operentur etiâ quo ad interesse partis, n. 39.
Litterae praedictae non conceduntur in Regno Neapol. ib. nu. 41.
Litterae ad novas defensiones sunt concedendae, nisi indicia sint vrgentia, q. ead. nu. 67.
Litterae praedictae non conceduntur, si fuerunt calumniosè petita, ib. nu. 68.
Litterarum acceptio cum taciturnitate super suspitione crim. contra accipientem, an faciat indicium ad torturam, q. 20. nu. 8.
Litteras scribens bannitis dicitur ei praestare auxiliu, q. 82. nu. 38.
Litteras, vel sigillu Papae, Regis, Iudicum, vel Praetorum falsificantes, vel mandantes, vel scientes illis vtentes, quibus pœnis feriantur, §. falsum, nu. 197.
Litteras iustitiae, vel sigillum Principis abradés in facti narratione, an falsi pœna teneatur, ib. nu. 198.
Litteras delegati Papae falsificans minus punitur, quam si litteras Papae falsificasset, ib. nu. 300.
Et idem est in falsificantes litteras Proregis, ib. nu. 201.
Litteras iudicis à manu feruentis amouens, pœna falsi tenetur, ib. nu. 213.
Et quid in lacerante, ib. nu. 214.
Litteras non dicatur aperuisse, qui non legit, ib. nu. 215.
Et quis dicatur legisse, ib. nu. 216.
Litteras aperiens an incidat in pœnam falsi, ib. nu. 217.
Et diuulgans contenta in litteris ad alterius iniuriam, tenetur aetione iniuriarum, ib. nu. 218.
Litteras alteri scriptas lacerans, vel comburens pœna falsi tenetur, ib. nu. 219.
Litteras publ. aperiens, vt aduersarios Principis, vel Reip. inuict laes. maifest. reus efficitur, ib. nu. 221.
Litteras alieno signans sigillo, quando incidat in pœnam falsi, ib. numero 222.
Litteras alieno nomine scribens, eo ignorante, falsum committit, ib. nu. 23.
Litteras relationis aperiens, etiam Sum. Pontif. directas, extraordinariè puniuntur, ib. nu. 230.
Litteras non restituens ei, cui mandatum restituendi susceperat, an incidat in pœnam falsi, ib. nu. 231.
Ex *Claro.*
Locus notorius an debeat per cõfines designari, §. fin. q. 12. n. 12.
Locus, in quo aedificatur sepulcrum in ciuitate fisco applicatur, §. fin. q. 89. nu. 6.

Locus non tutus excusat à comparando, q. 34. nu. 25. & seq.
Et quomodo probetur talis, ib. nu. 30.
Et an credatur nuncio de non tuto accessu deponentis, ib. nu. 34.
Locus de Penna error, q. 98. nu. 10.
Ludens praesumitur sciuisse pecuniam esse filijfamil. vel serui, §. furtum, num. 24.
Et ad pœnam corporalem contra eum procedi non posset, ibid.
Et ignoranter vincens, ciuilitet conuenitur, ib. nu. 25.
Et an furtum committat ludens cum Monachis furiosis, & alijs non habentibus liberam administrationem rerum appofitaru in ludo, ib. nu. 126.
Ludens cum plurius ad plures ludos, an debeat puniri pro plurius delictis stante statuto, quod lusor puniatur in certa quantitate, §. ludus, num. 13.
Ludentes ad creditum, vel mutantes ludentibus nullam habent exigendi actionem in Regno Neap. ibid. nu. 17.
Ex *Claro.*
Ludum esse prohibitum, l. §. ludus, nu. 1.
Et quid in ludis, in quibus est mixtura ingenij, & fortunae, ibidem.
Et quid in ludo scaecorum, ibid.
Et an ludus scaecorum sit permissus clericis, ib. nu. 3.
Et an hastiludia, & torneamenta licita sint, ib. nu. 4.
Et quid in sortibus quas scommensas vulgo appellant, ibid. nu. 5.
Quae sit pœna ludentis ad ludos prohibitos, ibid. nu. 6.
Vincens in ludo prohibito, an teneatur lucrum victori restituere, ibid. nu. 7.
Mutans in ludo reprobato, an possit repetere, ib. nu. 8.
Transactio occasione ludi, an sit permissa, ib. nu. 9.
Ex *Additionibus.*
Ludorum species, & qui sint permissi, & qui non, §. ludus, nu. 2.
Et officiales non prohibentes, quos possunt prohibere, ad quid teneantur, ib. nu. 3.
Ludus quid, ibid. nu. 1.
Ludus in officialibus est detestabilior, ibid. nu. 4.
Ludus permittitur tempore pestis, ib. nu. 6.
Ludus vsque ad quam summam sit licitus, ibid. nu. 7.
Et quid in Regno Neapol. ib. nu. 8.
Ludus scaecorum, a quo inuentus, ibid. nu. 9.
Ludus aliae dicitur ludus fortunae, §. furtum, nu. 101.
Ludus vt vulgo dicitur ad sortiu, an sit permissus, §. ludus, nu. 10.
Et an requiratur aequitas, ib. nu. 11.
Ludi receptator dicitur alector, §. furtum, nu. 104.
Ludo scienter vincens filiofamil. aut seruo pecuniam patris, vel domini, an furtum committat, §. furtum, nu. 123.
Et an patri competat actio, ibid.
Ludu aliae tenens in domo, lucri causa, an furto in ea commisso tē pore ludi actionē habeat criminalem, vel civilem, §. eod. nu. 103.
Et quid in alijs ludis prohibitis, ib.
Ludi fraus, a quibus probari possit, §. ludus, nu. 16.
Lusores quibus pœnis plectantur, §. ludus, nu. 12.
Et eadem afficitur pœna, qui vidit ludere, vel ludentē docet, ibid.
M
Ex *Additionibus.*
Machinatio, calliditas, dolus, & fraus, quid sint, q. 87. nu. 6.
Magister potest castigare discipulos monast. q. 56. nu. 9.
Et quid debeat probare ad evitandum pœnam, ib. nu. 10.
Magistratus maiores, qui dicantur, §. assassin. nu. 26.
Magistratus maior quis dicatur, q. 85. nu. 31.
Magna Curia Vicar. est maius Trib. Italiae, q. 49. n. 36. (ib. n. 24).
Magna Curia Vic. habet praeminentiam ex processu informatiuo, Gubernatoribus Romae datur ius praedictum, ib. nu. 15.
Magna Curia Vicar. potest procedere ad torturam ex processu informatiuo, & quomodo, q. 64. nu. 88.
Non tamen contra Neapol. nisi de licentia Proregis, ib. nu. 89.
Et quid de Gubernatoribus Romae, ibid. nu. 90.
Maior quando dicatur quis in Regno Neapol. q. 60. nu. 13.
Quid in statu ecclesiast. ib. nu. 14.
Quid in Hispania, ib. nu. 15.
Mala conuersatio facit indicium, §. fin. q. 39. nu. 15.
Maledicentes Principi qua pœna sint feriendi, §. laes. Maieftatis, numero 10.
Et quid de maledicente Pontifici, vel episcopo, ibid. nu. 11.

Malefactor tenetur ad interesse dani etiam extrin. §. furt. n. 74.
Malefici, & fures, omni cum saeuitia sunt puniendi, §. furt. n. 60.
Maleficia puniri fauor publicae disciplinae suadet, q. 44. n. 63.
Maleficium taciturnitatis, vel insensibil. q. dicatur, q. 64. n. 19.
Maleficium quomodo impediti possit, q. 47. nu. 13.
Ex *Claro.*
Mandans, & mandatarius etiam diuersi libellis accusati eadem sententia puniri poterunt, §. si q. 13. n. 6.
Mandans fieri delictum, an puniatur eadem pœna, qua principalis delinquens, §. si q. 89. nu. 1.
Statutum puniens committentem delictum, an habeat locum in eo, qui mandauit illud committi, ib. nu. 2.
Mandans committi homic. tenetur de homic. propter mandatu, non autem ex mandato, §. fin. q. 89. nu. 3.
Mandans an debeat puniri in loco dati mandati, vel in loco patris delicti, ib. nu. 4.
Mandans vulnerari, si sequatur mors, an teneatur de homicidio, Si dominus dicat famulo, Vade, & non reuertaris, donec sentio nouum de tali, &c. an praesumatur mandatum, si famulus illu occideret, ib. nu. 6.
Si dominus post acceptam iniuriam lequatur alicui ad aures, si ille postea iniuriam interfecerit, an praesumatur mand. nu. 7.
Ex *Additionibus.*
Mandans an puniatur ead. pœna, qua mandatarius, q. 89. nu. 1.
Mandans quando pœna extraordinaria fit puniendus, ib. nu. 2.
Mandans alicui, vt homicidium faceret, & illi alteri mandauit, omnes tenentur eadem pœna, ib. nu. 6.
Mandans in graubus delictis ex simplici mandato, nullo effectu secuto, extraordinariè punitur etiam quod ad aliquem actum deuentum non fuerit, ib. nu. 7.
Et quod mandatarius non acceptauerit, ibid.
Mandans fieri homic. in capite punietur ex statuto imponente pœnam mortis pro homic. vbi aliud statutum prohibeat puniri corporaliter, nisi iure municipali caneatur, ib. nu. 14.
Mandans, & mandatarius in quo differant, ib. nu. 14.
Mandans an teneatur, si mandatarius excesserit fines mandati, ib. nu. 15.
(tradicente, ib. n. 16).
Et quid si excesserit praesente, & vidente mandante, & non contra mandantem, concurrens, an teneatur morte secuta, ib. n. 17.
Et quid si ex pressis mandasset ne interficeret, ib.
Et quid si mandauerit mulierem rapti, & in raptu fuit interfecta, ib. nu. 18.
Mandans delictu, quo puniatur in loco mandati, q. 38. nu. 11.
Et quid si in vno loco mandauit delictum fieri in alio, ib. n. 21.
Mandans, & mandat. an ab eod. Iudice cognoscantur, ib. n. 12.
Mandans, & tractans differunt, ib. nu. 14.
Ex *Claro.*
Mandatarij dictum an probent contra mandantem, §. si q. 21. n. 8.
Ex *Additionibus.*
Mandatarius an faciat indicium contra mandantē, q. 21. nu. 41.
Et quid in crimine assassinij, ib. n. 42.
Mandatarius an probeat excusando mandantem, ib. nu. 43.
Mandatarius, qui non acceptauit mandatum, facit indic. ad tort. contra mandantem, concurrente aliqua praesumpt. q. 89. n. 11.
Mandatarius ex sola mandati susceptione, si delictum est atrox, punitur etiam quod mandatum non habuerit effectum, quia sibi reuocatum fuit, ib. nu. 13.
Mandatarius, qui mandatum susceperit, quibus excusari possit, Mandatum reuoc. in atroc. non facit reuocare pœnam, §. 1. n. 23.
Mandati verba sunt probanda, q. 89. nu. 5.
Mandati reuocatio an admittatur in crim. assass. §. assass. nu. 6.
Mandatum quibus verbis inducatur, consilium, inflammatio, & instigatio, q. 89. nu. 3.
Mandatum de occidendo, an probetur per illa verba, dà dà al tra ditore, secuto homic. ib. nu. 21.
Rim. in. iun. taxatur, ibid.
Et quid si quis dixerit alicuius scd di mala voglia, perche vorrei, che l tal mi fosse lenato dinanzi à gli occhi, & fuisse morto, & per paucos dies fuit interfectus ab eo, cui dicta verba fuerunt dicta, ib. nu. 22.
Et quid si post homic. eidem dedisset pecun. aut aufereret, ibid.
Mandatum in homic. ex multis indicijs colligitur, q. 21. nu. 40.
Mandatum speciale requiratur ad petendum cautionem de non

offendendo, q. 47. num. 10.
Mandatum superioris in delictis an excuset, q. 68. nu. 49.
Mandatum quomodo probetur, ib. nu. 50.
Mandatum iudicis factum in scriptis grauius ligat, quam factum ore tenus, ib. nu. 51.
Mandatum Regis contemnens quomodo puniendus, ib. n. 51.
Mandasse an censetur Iudex de occidendo dicens nuncio virtute officij, dagli, q. 89. nu. 24.
Mandatum an praesumatur, si consanguinialicuius offensi ad illius praesentiam offendentem vulnerauerit, ib. n. 25.
Mandatum homicidij quomodo probetur, ib. nu. 26.
Et an eo, quod quis capite annuerit ad malefactorem, ibid.
Et an per allocationem ad aures, ib. nu. 27.
Mandans fieri homicidium non gaudet immunitate Ecclesiae, q. 29. nu. 19.
Mans non debet amputari patrifamil. habenti plures filios infantēs, sed debet prius relegari, q. 85. nu. 41.
Manus violentas iniectae in clericum, quando quis dicatur, q. 77. numero 2.
Ex *Claro.*
Maritus sciens vxorem esse adulteram, si cum ea se carnaliter commiscet, an videatur adulterium illi remisisse, §. adulterium, nu. 18.
Ex *Additionibus.*
Maritus habens concubinam, non potest accusare de adulterio, §. adulterium, nu. 11.
Maritus an post accusationem possit à pœna adulterij vxorem liberare, ib. nu. 13.
Maritus quibus casibus non possit vxorem de adulterio accusare, ib. nu. 15.
Maritus accitando vxorem de adulterio non debet intentare publicam vocem, & famam, §. adulterium, nu. 37.
Maritus vxorem suam accusans à iudicibus derideri solet, ibid., numero 62.
Maritus committens homicidium propter vxoris adulterium mitius punitur, ib. nu. 63.
Et potest ordinare vxori, vt fingat prebere aures adultero, & interim se praeparare ad offendendum, ib. nu. 64.
Maritus non lucratur dotem propter vxoris adulterium, facta ciuilitet matrimonij separatione à Iudice laico, §. adulterium numero 91.
Maritus quando lucratur dotem sine sententia Iudicis propter vxoris adulterium, ib. nu. 95.
Maritus an possit propria auctoritate expellere vxorem, vel separare ob notoriam fornicationem, vel adulterium, ibidem, numero 96.
Et eo casu pendente lite super restitutione dotis, maritus non tenetur vxorem alere, ib. nu. 97.
Maritus an lucratur dotem vxoris ob verbera auferentis, & adulterantis, ib. nu. 102.
Maritus, aut eius singularis successor, vel heres extraneus, an & quando propter adulterium vxoris lucratur dotem, & c. possit opponere adulterium, ib. nu. 103.
Maritus facta thori separatione, tenetur alere vxorem honestè viuentem, ib. nu. 118.
Et ea superstitute non potest aliam ducere, ib. nu. 119.
Maritus recipiens vxorem adulteram, an videatur illius mores praeteritos, & futuros approbare, ib. nu. 120.
Maritus iurans de adulterio vxorem non accusare, an teneatur seruare iuramentum, ib. nu. 122.
Maritus non potest vxori adulteranti parcere sub conuentione lucrandi eius bona, ib. nu. 122.
Maritus sciens, & non accusans vxorem adulteram, an lenocinijs pœnam incurrat, ib. nu. 124.
Maritus praebens venenum vxori ex eo non moriente, qua pœna teneatur, §. homic. nu. 36.
Maritus occidens vxoris fratrem, priuatur eius successione, §. homic. num. 26.
Maritus an priuatur lucro dotis, si vxor cum eo cubans repetitur mortua, ib. nu. 70.
Maritus quomodo probetur interfecisse vxorem, vt excludatur à lucro dotis, ibid.
Maritus impunè occidens vxorem in adulterio repertam, an lucratur

Index

cretur dotē fante fiat. q. per mort. vxor. eā lucifac. ib. nu. 7.
Maritus interficiens vxorem an perdat ius succedendi, quod de-
bet in defectum coniunctorum, ib. nu. 27.
Maritus in Regn. Neap. vxo. et pragnans, & adulterū statim in
adult. deprehensos impunē occidere potest, §. homic. nu. 185.
Maritus interficiens osculantem vxorem, qua pena sit puniendus,
ib. nu. 186.
Maritus in Hypania pro suo arbitrio de vxore, & adultero, com-
rumque bonis vindictam sumit, ib. n. 187.
Maritus, cui licet vxorem in adulterio deprehensam occidere
etiam pragnantem interficere poterit, ib. n. 188.
Maritus an possit opponere contra fiscum, quod non teneatur,
nisi in quantum facere potest, q. 78. n. 73.
Maritus condemnatus potest restituere dotem vxori, vel ei dare
alia insolutum, ib. n. 65.
Maritus rapiens vxorem, an teneatur de vi, §. rapt. n. 13.
Maritus ex ficta adulterij confessione non lucratur dotem, q. 2. n. 11.
Maritus est torquendus, si vxor repariatur mortua de mane, quo-
sero etat sanā, & eam malē trahabat, q. 21. nu. 159.
Maritus interfic. vxor. an possit hab. pacē à filijs com. q. 58. n. 53.
Fariac. impugnatur, ib. n. 54.
Mariti zeloti possunt carcerare vxores, q. 68. n. 101.
Marito an liceat vxorem baculo percutere, q. 56. n. 4.
Maritus quando corrigat, ib. nu. 5.
Marito licet vxorem corrigere, etiam quod prius praestitisse, cau-
tionem de non offendendo eam, ib. nu. 13.
Maritus an cogatur deponere contra vxorem in defectu aliarum
personarum, q. 24. nu. 137.
Et an vxor. contra maritum, ibid.
Et parentes contra liberos, & e contra, ib.
Mater, quae amisit dotem propter adulterij, an suscipere debeat
alimenta à filijs, §. adulterium, nu. 115.
Mares praebentes poculum filiabus praegnantibus ad faciendum
abortum, qua pena plectantur, §. homic. nu. 33.
Ex Claro.
Matrimonium propter haeresim separatur, §. haeres. n. 15.
Et an viro redeunte ad fidem teneatur vxor ad virum redire, ib.
Ex Additionibus.
Matrimonio prohibito per statutum, ne contrahatur cum foren-
sian tale statutum valeat, q. 82. n. 43. (potest, ib. n. 42.
Matrimonium per Principes, nec per alios quouis modo prohiberi
Matrimonium filias contrahat sine consensu patris, ib. n. 44.
Medicamentum dās mulieri, ut fieret pragnans, si ea moriatur,
q. 68. nu. 9. (hic, nu. 43.
Medicus negligens incurando infirmo, peccat mortaliter, §. ho-
Medico ascribatur mors infirmi multis concur. §. homic. nu. 44.
Medicus negligens circa curā infirmi, an teneatur, l. Corn. de sic.
ib. nu. 45. (de leuissima, ib. nu. 45.
Medicus qui tenetur tm̄ de dolo, & lara culpa, & interdū etiam
Medicus pro inspiciendis vulnerib. à quo sit eligendus, ib. n. 170.
Medicus qui causā valetudinis causat abort. quō puniet, q. 68. n. 3.
Et quid in ipsamet muliere, ib. nu. 4.
Ex Claro.
Membrapropriū quae dicatur, §. fin. q. 69. nu. 3.
Ex Additionibus.
Membrum debilitatum differra deurpato, q. 69. nu. 7.
Et quando dicatur debilitatum, vel amputatum, ib. nu. 8.
Memoria data contra officiales sine nomine, sunt reiicienda.
q. 73. nu. 42.
Ex Claro.
Mendacium rei an faciat indicium, §. si q. 21. n. 39.
Ex Additionibus.
Mendacium quomodo probetur, q. 21. nu. 149.
Mendacium indicat, si copia ipsius fuerit tradita cum termino ad
purgandum, ib. nu. 153.
Mendacium quando faciat indicium, ib. nu. 554.
Et quid si sit à remotis, ib. nu. 155.
Et quid si sit valde substantiale, ib. nu. 156.
Ex Claro.
Meretrix an possit esse testis in criminalibus, §. fin. q. 24. nu. 14.
Et quae dicatur meretrix, ib. nu. 15.
Ex Additionibus.
Meretricem scienter in vxorem accipiens, est melioris conditio-
nis, quam alij, q. 98. n. m. 11.
Ex

Meretrix nupta committens adulterium an possit puniri, §. adul-
terium, num. 28. Meretrix quae dicatur, ib. nu. 29.
Meretrix si petat condemnatum in maritum, an ille liberetur, q.
98. nu. 4. (nu. 97.
Meretrix an dicatur illa, quae uti tantū sui copiam fecit. q. 24. n. 97.
Et quid si amoris causa, vel auto obcaecata, q. 24. nu. 100.
Meretrix est infamis infamia facti, ib. nu. 98.
Meretrix quae dicatur, & quomodo probetur, ib. nu. 99.
Meretrix licet emendata, non est fide digna, ib. nu. 101.
Meretrix nupta non comprehenditur a statuto excludente mere-
trices à testimonio, ib. nu. 102.
Merita delinquentis maiorum, aut proximiorum eius, & benefi-
cia collata in Remp. minuunt penam, q. 60. nu. 99.
Metus excusat à dolo, §. falsum, nu. 291.
Metus in delictis quando excuset, q. 60. n. 57.
Et coactus à latronibus ad pulsandum hostium alterius an exco-
setur, ib. nu. 58.
Metus quando dicatur iustus, ib. nu. 59.
Metus culpatus an excuset, ib. nu. 60.
Metus causatur ex strepitu armorū, & rugitu aliorum, ib. nu. 62.
Metus an praesumatur, & quando, ib. nu. 63.
Metus an facilius probetur, quam spontanea voluntas, ib. n. 64.
Metus reuerentialis quomodo probetur, q. 58. nu. 65.
Metum militū allegans non auditur, quando guerra est genera-
lis, & Duces conuenerunt dare saluum conduct. q. 34. nu. 26.
Ex Claro.
Miles an possit accusare, §. si. q. 14. n. 4.
Et quis sit iudex competens militum, §. si. q. 35. n. 24.
Miles aliquid accipiens ab hoste, in cuius domo hospitat, pu-
nitur in decem libris aurī, §. si. q. 80. nu. 3.
Ex Additionibus.
Milites an suspendantur, §. furum, nu. 72.
Milites destinati ad capiendum latrones in Regno Neap. sunt la-
tronibus peiores, & grauius populos molestant, q. 64. nu. 11.
Ex Claro.
Minā an faciant indicium, §. si. q. 21. nu. 37.
Ex Additionibus.
Minā an excuset homic. à pena ordin. §. homic. n. 114.
Minā probantur per testes singulares, q. 21. nu. 153.
Follerij lapsus, ibid.
Minarum indicium quomodo tollatur, ib. nu. 144.
Ex Claro.
Minor an possit accusare, §. si. q. 14. nu. 7.
Ex Additionibus.
Mmore restitudo aduersus rem indicatam, censetur etiam resti-
tutus aduersus, q. 44. nu. 23.
Minor non restituitur in penalib. in necem alterius, ib. nu. 32.
Item quando tractat magis de lucro odioso, & damno alterius,
quam de proprio incommodo, ib. nu. 33.
Minor bannus an restituitur, ib. n. 50.
Minor in criminali, censetur maior, q. 60. n. 4. (ib. sub n. 7.
Minor, qui propter aetate puniri nequit, nec effect. maior puniet.
Minor 25. annis an excusetur in delictis, ib. nu. 11.
Et quid in Regno Neap. ib. nu. 12.
Minor an comprehendatur in statuto panali, ib. nu. 16.
Minori pluries delinquenti, an debeat augeri pena, ib. nu. 17.
Minor afferens se maiorem an sibi praesudicet, ib. nu. 18.
Minor an restituatur aduersus confessionem siate statuto, quod
minor possit stare in iudicio, ib. nu. 19.
Et quid si confessus fuerit cum consensu curatoris, ib. n. 20.
Minor in criminali, si maiore sit, restituatur, ib. nu. 24.
Minor aduersus veram contumaciam non restituatur, ib. nu. 25.
Et quando dicatur verus contumax, ibid.
Minores in quib. cas. torqu. q. 64. n. 67. (q. 24. nu. 111.
Minor, qui non debuit torqueri, si fuerit tortus, an faciat indicium
Minor restituatur aduersus omniā alleg. suspicionis, q. 43. n. 12.
Minoritas quando praesumatur, q. 60. nu. 5.
Momentum quot modis fumatur, q. 47. nu. 19.
Ex Claro.
Monachus an possit denuciare, §. si. q. 7. nu. 8.
Monachus non deferens habitum suae Religionis est excommu-
nicatus, §. si. q. 77. nu. 16.
Et quid si deferat, sed occulte, ibid.

Ex

Practica Criminalis.

Ex Additionibus.
Monachum interficiens, bona an danda sint monasterio, vel filijs
monaci ante ingressum susceptis stante statuto, q. bona occi-
dētis hae redibus occisi debeantur, §. homic. nu. 58.
Monaco habente filium interfecto, à quo sit habenda pax, à filio
vel à Monasterio, q. 58. nu. 37.
Et quid si filius, & monasterium discordent, ib. nu. 38.
Moneta à non habente auctoritatem fabricata, dicitur falsa, §.
falsum, num. 322.
Moneta quot modis dicatur falsa, ib. nu. 324.
Moneta, ex quibus probetur falsa, ib. nu. 326.
Monetam falsam cudens euitat penam falsi, si ea non perfecta
penituit, ib. nu. 328.
Et locus est pena statuti contra cudentes monetam, licet delictū
non sit consummatum, ib. nu. 327.
Et de praestantibus opem consocija, ac eam expendentibus de iu-
dicibus, & excusatōib. & panis, ib. nu. 323.
Moneta tingens, vel tingi faciens, punitur pena mortis, ib. n. 333.
Et quid stante consuetudine, ib. nu. 334.
Et faciens falsos cugnos monetarum, puniri debet, ib. nu. 355.
Et debet apparere euidenter, ut sit locus panae de falsa moneta,
ib. nu. 336.
Et sciens cudentem monetam falsam, debet reuelare, ib. nu. 337.
Monetam radentis, & minuētis, quae sit pena in Regno Neap.
& in statu ecclē. ib. nu. 338.
Et tendens monetam parui momenti non incidit in penam sta-
tuti, si eam misit ad Zeccam, ib. nu. 340.
Monetam falsā scienter expendens, qua pena plectat. ib. n. 341.
Et quid si ignoranter, ib. 342. (nu. 343.
Et quando monetam falsam expendens, vel habens puniatur, ibi.
Et quid in Regno Neap. ib. nu. 344. (nu. 345.
Monetam ab alio diminutam expendens, an debeat puniri, ibid.
Monetam falsam expendens, non tamē plumbeā, vel stanneam,
tenetur pena ordinaria, ib. n. 346.
Et expendens quatinos in parua quantitate, non tenetur pena
statuti, ib.
Monetam argenteam deaurari faciens, ea q. meretricē deludens,
leni pena pecuniaria puniendus est, ib. nu. 247.
Monetam non falsam pluris, quam valet dolose expendens, pē-
na arbitraria puniatur, ib. nu. 348.
Monetam falsam cudens, qui prohibere potest, & non prohibet te-
netur pena falsi, q. 87. nu. 14.
Monalem cognoscens tria committit delicta, §. fornic. nu. 14.
Moniales patientes se violari, quibus panis hodie puniatur, &
quibus olim virgines vestales, §. fornicatio, nu. 15.
Et de cognoscente carnaliter monalem, aut conuersam, vel mo-
nalem osculante, ib. nu. 16.
Moniales violans, committit incestum, adulterium, & stuprum,
ibid. nu. 17.
Et uterque iudex in puniendo praeuenire potest, ib.
Moniale rapiens laicum, vel sollicitans, aut corrumpens, capite
punitur, eiusq. bona intra annū monast. applicantur, ib. nu. 18.
Et monialis arctiori monasterio traditur cum bonorum viū fru-
ctu donec vixerit, ib. (ib. nu. 19.
Moniale carnaliter cognoscens episc. uel clericus, deponitur,
Moniale rapiens, debet pacem habere à Papa, ib. nu. 20.
Monialis quō possit se à faciliore fornic. crimin. purg. ib. nu. 21.
Moniales impudicē viuētes sunt carcerandae in eodem mona-
stero, ibi. nu. 22.
Monialium appellatione an contineantur seruientes conuersae,
& sorores tertij ordinis S. Francisci, ib. nu. 23.
Moniale cognoscens puniatur capitaliter, ib.
Moniale corrumpens quot crimina committat, §. incest. nu. 7.
Et quibus panis sit plectendus, ib.
Et iudex laicus potest praeuenire in puniendo, ib. nu. 8.
Et quibus hodie panis afficiatur moniales corruptae, ib.
Monitoria quando sint concedendae, q. 27. nu. 3.
Et quos ligent, ib. nu. 4. (nu. 19.
Montes pietatis, an possint accipere aliquid pro mutuo, §. v. iura,
Mora requirit declarationem, q. 46. nu. 53.
Mora quando purgatur in Regno Neap. ib. nu. 57.
Mora non purgatur si reus fuerit captus per Curiam, ib. nu. 38.
Petr. Bellug. si tract. spec. princ. impugnatur, ib. nu. 59.

Mora quando possit purgari post factam executionem, ibi. nu. 60.
Mora g. minata non purgatur, ibid. nu. 61.
Item quando executio est facta à lege ipso iure, ibid. nu. 62.
Morae purgatio quando cesset, q. 46. nu. 55. (21. nu. 54.
Mortuus dictum an plenam probationem faciat, §. si. q. electio
Mortis electio an possit remitti arbitrio rei, q. 85. nu. 9.
Mortem alterius reuelans ante verisimilem notitiam praesumi-
tur consciens, q. 20. nu. 7.
Mors quotplex, q. 67. nu. 11.
Mors quomodo probetur, q. 51. nu. 31.
Mortis pena quomodo possit à condemnato euitari, q. 98. nu. 1.
Mortem nemo sibi ipsi inferre potest causa religionis, nec pro
euitandis peccatis, q. 68. nu. 115. (nu. 29.
Mortuo reper. o in confinio uterque iudex procedet, q. 38.
Mortuus quis ex vulnere, vel ex alia causa, quomodo probetur,
§. homicidium, nu. 145.
Morus proprius, siue statutum quod capiens bannitum, vel
interficiens possit se eximere à banno, vel nominare alium
bannitum, an comprehendat bannitos post motum proprium,
vel statutum, §. homicid. nu. 216.
Et quid in Regno Neap. ibid. nu. 217.
Et stante dicto Motu prop. vel statuto capiens bannitum, vel in-
terficiens nō amittit praemium, si postea delinquat, ibid. n. 218.
Et concessa nominatione dictorum bannitorum capienti, vel oc-
cidenti aliquem ex capitibus, si post factam nominationem
captus, vel interfectus reperitur esse simplex bannitus pri-
mus nominatus dumtaxat gratiam obtinebit, ibid.
Et capiens bannitum pro furto non potest uominare bannitum
pro homicidio, licet captus confiteretur homicidium, pro quo
non fuerat bannitus, ibid. nu. 219. (ibi. n. 220.
Et bannitum ignoranter occidens non consequitur praemium,
Et an huiusmodi motus proprius habeat locum, si inimicus oc-
cideret bannitum, ibid. nu. 221.
Et comprehendit clericos bannitos, ibid. nu. 222.
Mulctā vnde dicatur, §. si. q. 93. n. 22.
Mulctā ad iudicem parti non potest remitti, q. 95. nu. 20.
Mulctis geminatis vna tantum soluitur, ibid. nu. 21.
Mulctā non potest imponi, si formanda est inquisitio, q. 31. n. 15.
Mulctā insohra dicitur iniusta, ibid. nu. 27.
Mulctā non potest induci in causā criminali quando per statutū
potest ad diffinitiuam contra contumacem absentem deueni-
ri, ibid. nu. 29.
Mulctā per paupertatem non comutatur in corporalem, sed
potest iudex illam remittere, q. 95. nu. 16.
Mulctā compositio fit ad arbitrium iudicis, ibid. nu. 17.
Mulctā propter paupertatem remissa, non exigitur si reus vene-
rit ad pinguorem fortunam, ibid. nu. 19.
Ex Claro.
Mulier si coierit cum Presbytero, an dicatur committere sa-
cilegium, §. fornic. nu. 28. (nu. 29.
Mulierum inter se concubitus qua pena puniatur, §. fornicatio.
Mulier an teneatur se inscribere ad penā talionis, §. si. q. 12. n. 20.
Mulier an possit accusare, §. si. q. 14. nu. 8.
Mulier an possit esse testis in causis criminalibus, §. si. q. 24. n. 2.
Et an in causis capitalibus, ibid. nu. 3.
Et quid de iure canonico, ibid. nu. 4.
Mulieres an possint personaliter detineri, §. si. q. 28. nu. 3.
Ex Additionibus.
Mulier poena adulterij puniri non potest, si existente fama publi-
ca de morte mariti, adulterium committat, §. adulterium,
nu. 51.
Mulier cum clerico adulterium committens, non puniatur à iu-
dice seculari, ibid. nu. 52.
Mulier committens adulterium propter munera: an dicatur in-
uita peccare, ibid. nu. 75. (puniatur debeat, ibid.
Et dans munera, an pena statuti contra adulterantem inuitam
Et quid in practica, ibid. nu. 76. (uelare, ibid. n. 105.
Mulier habens filium ex adulterio conceptum, an teneatur re-
mulier perdit dotem coniuuando cum extraneis, & interuenie-
do in ludis theatralibus, ibid. nu. 103. (gori, ibid. nu. 109.
Mulier inhoneste viuens post mortem viri amittit dotem ri-
Item parafrasalia, & luca quacunque ex bonis mariti, ibid.
Item donationem sibi à marito factā, ac tunc am filiorum, ibid.
Et